

som Toldlovsforslaget vil; jeg tør ikke disponere ud i Fremtiden og risikere de Midler, som jeg gennem mit Arbejde nu har samlet mig sammen. Jeg henstillede til den paagældende roligt at arbejde videre og ikke overilet gaa hen og lukke sin Virksomhed og afskedige sine Arbejdere, idet jeg anbefalede ham at gaa til Ministeren og Rigsdagen med sine Bekymringer, thi, som jeg sagde før, jeg kan ikke tænke mig, at nogen, der har med Lovgivningsmagten at gøre, bevidst vil være med til at træffe Bestemmelser, der øger Arbejdsløsheden. I alt Fald, mine Meningsfæller og jeg vil ikke være med dertil.

Den højtærede Indenrigsminister har nu i det andet høje Ting fremsat et Lovforslag om Arbejdsforholdene, gældende for en Maaned, for at dette høje Ting kan faa Ro til at beskæftige sig med det foreliggende Lovforslag, og jeg mener, man bør være den højtærede Indenrigsminister taknemmelig derfor. Paa den anden Side vil jeg meget tilraade, at man ikke af den Grund trækker Arbejdet ud i dette høje Ting, men søger Lovforslaget fremmet hurtigst muligt, og jeg giver mine Meningsfællers og mit Tilsagn om, at vi vil arbejde for, at det saa hurtigst som muligt kan blive gjort færdigt fra Tinget, saa at det kan blive ophøjet til Lov og derved skaffe Arbejde til en hel Del af dem, som nu gaar og savner Beskæftigelse.

Gunnar Fog-Petersen: Vi staar jo nu atter og beskæftiger os med dette store og vanskelige Spørgsmaal. Jeg mindede i Fjor, da Spørgsmaalet var til Behandling, om den Stemning, man fra de nuværende Regeringspartiers Side havde søgt at skabe her i Landet, gaende ud paa, at alt vedrørende Statens Støtte til arbejdsløse var af det onde og i Virkeligheden overflødig; naar blot der kom et andet Styre i Landet, andre Villier og andre Metoder, skulde det nok vise sig, at en saadan Støtte ganske kunde undværes. Allerede i Fjor, da den høje Regering fremsatte et Forslag, kunde man se, at saaledes vilde det ikke gaa. Det Forslag, der var fremsat af Regeringen i Fjor, regnede kun med en rent midlertidig Fortsættelse af den bestaaende Tilstand. Den daværende Indenrigsminister talte om Understøttelse i Vintermaanederne og behandlede det hele som en ganske kortvarig Episode, noget, som hurtigt skulde være forbi. Men det blev jo det samme, endog i en saadan Grad, at Ordføreren for det socialdemokratiske Parti her i Salen ønskede den i Fjor vedtagne

Ordning fortsat indtil videre. Nu kommer i Aar den højtærede Indenrigsminister og vil noget andet, vil forsøge noget nyt. Den højtærede Indenrigsminister har indset, at Tiderne ikke er saaledes, som hans Parti regnede med, og at det er nødvendigt at fortsætte med Lovgivningen herom, og jeg skal give den højtærede Indenrigsminister Ret i, at det vilde ikke være rimeligt at gaa frem uforandret paa samme Maade, naar det viser sig, at Arbejdsløsheden er et ret permanent Onde. Hvad den væsentlige Del af hele dette Spørgsmaal angaar, bliver der dog ikke stor Forskel. Det, som bliver fælles for den nye og den gamle Ordning, er store, tunge Byrder for hele det arbejdende Samfund. Den samme Nytte, den samme Fortrød vil vi have af det i Fremtiden. Nu kommer den højtærede Minister og foreslaar nye Principper indført, og om nogle af disse vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger.

Der er i dette Arbejdsløshedsforslag indført Bestemmelser, som kan bruges af Arbejdsgiverne i Lønkampen og kan misbruges. Mindsteløsprincippet kan misbruges. Det vil være muligt for mig i min Virksomhed som Arbejdsgiver ved Hjælp af denne Bestemmelse at sætte en Løn, jeg har truffet Overenskomst om med dygtige Arbejdere, ned, fordi de kunde risikere, hvis jeg afskedigede dem, at blive nødt til at gaa paa langt ringere Vilkaar andetsteds. Denne Bestemmelse gør mig stærk i Tilfælde af et Misbrug fra min Side, et Forsøg paa at bryde en Overenskomst, jeg har sluttet. Princippet om Nødhjælpsarbejde til nedsat Pris indeholder i Almindelighed en Styrkelse af Kravet om at faa Lønningerne sat ned, og dette tror jeg ikke, Staten burde blande sig i. Da Lønningerne gik op, og gik for langsomt op, blev der almindeligt sagt til Arbejderne: I skal holde jeres Overenskomster, I maa i alt Fald vente, til den Dag kommer, da de udløber, og de kan sættes op gennem Forhandling, Staten er jo i højeste Grad interesseret i, at Overenskomsterne holdes. Jeg tror, at Staten har den samme Interesse, naar Lønningerne gaar ned, at Staten derfor helt skulde holde sig udenfor. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at mange Lønninger her i Landet i dette Øjeblik er for høje, ganske simpelt af den Grund, at de hindrer, at Arbejder bliver sat i Gang af Folk, som ellers vilde og magtede at sætte Arbejder i Gang, og i mangfoldige Tilfælde vanskeliggør Fortsættelsen af Arbejder og Virksomheder. Der findes ganske sikkert i